

Ne despemus oīno neq; nīmūm
presumamus. **Sermo xxi.**

Nemo desperet: si p̄ ocīū z inertī
am plurimū t̄pis fuerit trans
actū: qñ vel puo tantūz cuiq;
cōpensare liceat opando: quātū neq;
omni sup̄iori t̄pe s̄c̄ditare potuisset.
nam si is qui x̄pi fidem antea nunq;
attigisset: principio statim tam clarus
euasit. longe magis et hi qui eam sint
iam pridē consecuti. **Quare cū quis p̄
teriti tempis iacturam: tā breui sarci
ri posse intelligat: segniorē se nihil p̄
stet: ē enī futurū oē incertum: dies q;
dñi non secus ac fur quispiam dormi
tantibus nobis inopinato incūbit. vi
gilāt? nō nihil obstitit: neq; abdu
cet imparatos: neq; excitos et absti
nentes aggreditur vt p̄do: quin vt
regius nūcius euocabit: ad bona illa
nobis longe añ parata. q; si fuerimus
forte sopore capti: q; p̄mū inuadz **N**e
mo itaq; obdormiscat: nemo vel hebe
tior fiat: vel tardior ad virtutē. ad eī
dici somnolentia potest. **Nū** estis ne
scij dormiētibus nobis nihil esse ī tuo
ro: facileq; insidiatū iri posse. vigilan
tibus vero haud opus esse custodia:
soporatis at̄ z somno captis: vel mul
tis sepe dispositis excubijs perefidū
fore: et ita vt neq; portis neq; vecti
bus aut custodib; vllis prohibere p̄
donum irruptionē possumus. **Quorsū**
hec? vt intelligatis si vigilantia pre
stiterimus: fore vt nulla alioz ope in
digeamus: si vero somno erimus op
pressi: neq; aliena quidē vel magna s̄
sidia nobis esse aliquid ad tutelā va
litura. **Scōz** v̄troz fieri orōnum par
ticipē: optimū est: tum tñ cū boni alii
quid et ipsi s̄c̄ditamus. **Dicet** aliquis
Si ipse in officiosa aliqua actiōe suz.
quid alienis precibus opus habeo?
neq; enī te veliz egentē aliena ope ef**

ficias: verū si bone mentis erim? cō
potes: hac re indigere nos existimabi
mus. siquidez paulus nunq; se alioz
votis carere dixerit: taz et si oratores
illi haudquaq; digni viderentur: pro
se precari: neq; sibi aliquo mō pares:
At tu: qd̄ mihi inquit alioz precib;
opus est: quas neq; petrus ipse repu
diarit? siquidem oratio ait: fiebat sine
intermissione ab ecclia ad deū pro eo:
tu vero illam paruiducis? quinimmo
eo magis opus hēs: q; min? existias
te indigē. naz si pauli fores simillum?
eēt tibi vel aliena orō necessaria. **No**
li te efferre ne humilis fias. **Iraq;** qd̄
ante dixeram: vel nos bonum opā
tes: iuuāt plurimū aliene preces: audi
et **Paulum** hoc pacto dicentē. **Scio**
aūt q; hoc mihi cedit pro vestris pre
cibus: et permissione spūs Jesu chri
sti: ad salutem. **Et** rursus. **Ut** ex ml
toz persona ob donū qd̄ in me est col
latuz a multis p̄ me gratie referatur.
Tu nō rursus: quid opus precibus
hēo alienis? q; si ī ocio erimus: nemo
p̄fecto nob; orādo aliqd̄ poterit vtili
tatis afferre. **Quid** enī iudeos iuuat
Dieremias? nonne tertio deū adiuit:
tertioq; ne pro eo populo oraret phi
bit? est? non enī inquit de? te exaudia
Quid saulem samuel? nonne p̄ eo ad
vltimū vsq; diem: preter preces: z la
chrymas fudit? quid preterea idē ille
israelitis profuit cuz diceret. mihi au
tem absit peccatum subire vt desinaz
pro vobis orare? nōne omnes interi
bant? **Dicet** quispiam. **Ergo** nihil p̄
sunt orationes? quinimmo z iuuant
plurimum: sed tum cū aliquid et nos
boni pagimus. nā operantib; nobis:
cooperantur et iuuant. coopatur enī
quis et adiumento ē agitātū aliquid:
q; si deses māchis z ociosus: nihil ma
gne vtilitatis consequere. nam si qui
rent aliorum preces: desides nos et

pigros: sbleuare ad celos: qd impedit
 quominus et ipsi gentiles oēs Chri
 sti fidē consequātur: nōne pro vniuer
 so terraz orbe oramus: nonne et idem
 illud Paulus faciebat: nonne et reli
 quos precādo petim⁹ saluos fieri: et
 cōuerti ad deuz: cur etiā ex improbis
 boni efficiuntur: si nihil ex se vt existi
 matis orōnes eiusmodi conferūt vti
 litatis: que proculdubio magnū i mo
 dum conducūt. si ipsi nobis pro viri
 bus opis aliquid attulerimus. **Q**
 si volueris quantū commoditatis af
 ferant huiuscemodi preces edoceri: a
 timaduei te Cornelii et Tabitē illā:
 audi et Jacob ad Labā dicentē nisi de
 us patris mei Abraam et timor Isaa
 ac mihi offuisset: nunc me vacuū dimi
 sisses. audi rursuz et deū ipsum hoc pa
 cto dicentem. **D**efendam autez ciuita
 tem hanc me ppter: et dauid serui mei
 gratia. verum quo tempe hec deus lo
 cutus est. nisi ezechie vere iusti: nā et
 si eādez vim orationes in improbos
 et sceleratos haberēt: cur deus hiscē
 illis non vsus est verbis: cum Nabu
 chodonosor ciuitati illi exercitū hosti
 liter adiuuisset. sed potius hostibus
 tradidit diripiendā. **Q**uoniam maxi
 ma in ea creuisset neqcia. **O**rauit etiā
 iterato samuel idem: p israelitis et ef
 factus est voti compos: tū tamē cum
 illi eēt deo accepti: eoq; de hostibus
 victoriā retulerunt. **D**icet rursum qd
 piā **Q**uid mihi aliena comprecatione
 opus est si ipse deo morē gessero: caue
 heus tu ne id amplius dixeris: quin
 immo op⁹ illa est et maxime opus. au
 di quippe deū de amicis Job hoc pa
 cto loquētē **E**t orabit inquit pro vo
 bis et relinquetur vobis peccatū. qui
 et si peccassent. non tamē erāt grauo
 ri scelere obstricti. iustus ho ille: qui
 amicis orando saluti fuit: et iudeoz
 tempe claruit. nequiuit tamen eosdez

perdendos tutari: ac saluos reddere.
Nō vt intelligas: audi deum p. pphē
 tam loquentē **S**i astiterint noe iob
 et daniel: non liberabunt filios suos
 et filias: quoniaz superabundauit ma
 litia. **E**t rursum. **S**i steterit Moyses
 et samuel inquit: neq; id assequuntur.
Aduerte autem quo pacto illud duo
 bus pphetis fuerit renuntiatum qui
 pro iudeis ambo cōprecati: nihil sunt
 pro voto consecuti. **E**zechiel etiam
 heu mihi inquit dominic: perdes tu re
 liquias israel: deice vt ostendat se de
 us iuste id facē: aperuit huic et iudeoz
 errata: insuper palam facit: non ca p
 ter q se parui faceret: eius preces nō
 fuisse admittas. satis inquit hec
 bi ad persuasionem valeant: non vt
 nulla tui apud me ratio constet: ora
 tiones tuas minus fuisse exauditas:
 quin pro innumeris istorum erratis:
 pro quibus sis ipse deprecatus **N**ec
 immerito talia Ezechielem affatur.
 fuerat enī is pleraq; passus. **D**ixisti
 inquit mihi pro foribus cibuz capez:
 et cepi: imperasti super alterum latus
 quiesceres: et quicui: mandasti p fora
 men delatus exirez: et exiui. sustulisti
 vxorem et inuinxisti ne feres: nec fle
 ui: quin tuli viriliter: et alia complu
 ra iudeozū gratia feci. nunc vero me
 pro cis orantem non audis: quid de⁹
 nequaq; non enim te parui faciens id
 ago. sed si iob vel daniel ipse pro fili
 is israel orauerint: non exaudia. **A**d
 hieremiaz vero qui in exequēdis dei
 mandatis: et si minora perpeffum: mul
 ta tamen ob illoz improbitatem susti
 nuerit: quid deus dicat intellige **N**ō
 vides q isti faciūt: huic ita eē affirmā
 ti: petentiq; se ppter: illis venia con
 cederetur: his verbis respondet. **S**i
 astiterint Job et Samuel ipse: non
 parcam. **P**rimus insuper legislator
 qui iudeos frequēt⁹ liberauit dicēs

Si dimiseris eis p̄m̄: dimitte: sin autem et me tolle. si hoc tpe superesset: eadē q̄ illa dictitans flagitaret. p̄culi dubio non impetraret: quinetia; si samuel ipse qui rursus eos seruauit: et ab incunte etate omnibus fuit admirationi: idem exposceret hanc quāq̄ assequeretur. **Q**uidē mirū admodum videri debet. cū de moise dictūz illud fuisse constet. hunc deus quē ad modū ad amicū beniuolus: nulli enī gmatib⁹ aut fucatis verbis alloquebatur. **I**te de samuele et illud In p̄meua sibi appui etate et oclusa vaticinia aperui. erat enim inquit preciosus verbum: neq̄ erat visio distinguens. **Q**uocirca vel si hi oēs deo corā orantes astiterint: nihil p̄ficiēt: neq̄ noe: de quo ita loquitur deus Iustus et p̄fectus in generatiōe sua. neq̄ Job: q̄ integer et iustus et verax ac dei cultor ē appellatus: nec daniel ipse: q̄ etiam p̄ deo habitus est: eorū filios aut filias liberabunt. **N**ec itaq̄ cuz ita esse intelligamus: scōz preces mun⁹ erūt per nos negligēde: neq̄ illis proxius confidēdū: ne forte his fisi inerti ocio torpeamus. quoz altero verē dūz est: ne segniores reddamur et frustra pariamur insidias. altero ne e maxio lucro excidamus: quinimmo hortemur ceteros pro nobis orant: et man⁹ porrigāt. nos v̄o ad virtutē oī conatu nitamur vt futura illa consecm̄ur bō: q̄ deū colētib⁹: statuta ac p̄posita sunt

U De vanitate mūdi spernenda et pulcra conclusio de sacramento eius charistie. **Sermo xxij.**

Quemadmodū inquit i dieb⁹ Noe erant que et nuptiū traherentur: et qui vxores ducebant. sic et predictum id ante fuit: et nunc annos iam quadringentos: vel eo amplius predicat deus. nemo est

tamen qui rem hanc animaduertat: quin potius eam quasi commentitiā et ridiculam: pleriq̄ arbitramur. neminem timor capit: luget nemo: nemo pectus oppulsat. ignis interea fluminis ebullit: inardescit flāma. nos vero delicijs et lusibus opam damus: et peccato sumus impudenter obnoxij: nemo diem illum mente puoluit. nēo p̄ntia hec breui lapsura meditat: tam etsi rebus ipsis diebus singulis pro clamantib⁹ significātib⁹ q̄ eadē illud **S**iquidē nos neq̄ acerbe et immaturre mortes: neq̄ rerum immutationes vel nobis supstitibus effecte: neq̄ valetudines et morbi castigant: quas rerū varietates nō solū licet in nostris corporibus: qm̄ et in elementis ipsis conspicari. quotidie enim et in oī etate cōtemplamur interitū: in cūctis. **E**x rerum euentu instabilitas quedā exprimitur et significatur. **A**d hyems non estus: non ver: non autumnus p̄petuo manent. sed decurrunt omnia: euolant et labūtur. quid dicam de floribus: quid de magistratibus et principib⁹ ipsis: q̄z vel p̄s in crastinū nulla ē vita: qd porro de opulētis: qd de īsignib⁹ et claris edificijs: qd de nocte ac die: qd de sole: qd de luna: q̄ imptū nūc nō nūq̄ et celat. **I**te q̄z sol obtegit p̄sepe et caligē. nihil deiq̄ qd visibile fūit: p̄tinuo manet. aīa hec t̄m̄ q̄ nobis inest (etsi neglecta) eterna est. at reb⁹ q̄ immutari p̄nt tāq̄ p̄petuis: oī studio et cura incubimus: illi⁹ vero nullā hēmus in eternū māsire rōnē **D**icet aliquis. **D**ominis illius magna est potentia. verū duratura in posterum vsq̄ diem et paulo post: interitura: qd ita eē ex longe oī potētioribus patet: q̄ nūq̄ in p̄nti apparent. **N**ec sec⁹ se habet hec vita: q̄z somnū aliquod ac scena: qua sublata: rerum ille omnes varietates dissoluuntur.